C/2024/6290

2024.10.21.

A (EU) 2019/33 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet 17. cikkének (2) és (3) bekezdésében említett, egy borágazati elnevezéshez tartozó termékleírás standard módosításának jóváhagyásáról szóló értesítés közzététele.

(C/2024/6290)

Ez az értesítés a (EU) 2019/33 ([1]) felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet 17. cikke (5) bekezdésének megfelelően kerül közzétételre.

ÉRTESÍTÉS STANDARD MÓDOSÍTÁS JÓVÁHAGYÁSÁRÓL

„Côte Rôtie”

PDO-FR-A0199-AM01

Az értesítés időpontja: 2024.7.25.

A JÓVÁHAGYOTT MÓDOSÍTÁS LEÍRÁSA ÉS INDOKOLÁSA

1. Földrajzi terület és a földrajzi terület közvetlen szomszédságában lévő terület

A „Côte Rôtie” eredetmegjelölés termékleírásának I. fejezetében a „Különböző műveletek elvégzésére kijelölt területek és övezetek” című IV. szakasz „Földrajzi terület” című 1. pontja és „A földrajzi terület közvetlen szomszédságában lévő terület” című 3. pontja változtatás nélkül kiegészül a 2023. január 1-jei hivatalos földrajzi kódexre (Code officiel géographique) való hivatkozással.

Ennek a szövegezésbeli módosításnak köszönhetően a földrajzi terület megfeleltethető az INSEE által kiadott hivatalos földrajzi kódex 2023-ban hatályos változatának, valamint jogilag biztosítható a földrajzi terület körülhatárolása.

Az egységes dokumentum „Földrajzi terület” és „További feltételek – A földrajzi terület közvetlen szomszédságában lévő terület” című pontban kiegészül ezzel a hivatkozással.

2. Címkézés

A „Côte Rôtie” eredetmegjelölés termékleírásának I. fejezetében „A külső megjelenésre és a címkézésre vonatkozó szabályok” című XII. szakasz „Különös rendelkezések” című 2. pontja kiegészül a „Vignobles de la Vallée du Rhône” nagyobb földrajzi egység eredetmegjelölésére vonatkozó címkézési szabályokkal, a különböző érintett érdekvédelmi és irányító szervezetek által aláírt egyezményben meghatározott feltételek szerint. Ennek a megjelölésnek ugyanabban a látómezőben kell szerepelnie, mint minden kötelező megjelölésnek, az eredetmegjelölés nevét alkotó karakterekkel azonos típusú és színű karakterekkel feltüntetve, oly módon, hogy a mérete ne haladja meg az eredetmegjelölés méretének kétharmadát.

Ez a módosítást az egységes dokumentum „Kiegészítő feltételek – Címkézés” pontjába is átvezették.

3. Bejelentési kötelezettségek

A „Côte Rôtie” eredetmegjelölés termékleírásának II. fejezete frissült annak érdekében, hogy a gazdasági szereplők érdekvédelmi és irányító szervezet felé fennálló bejelentési kötelezettségei összhangba kerüljenek az eredetmegjelölés ellenőrzési tervével.

Ez a frissítés nem érinti az egységes dokumentumot.

4. Az ellenőrző szervre vonatkozó hivatkozás

Az eredetmegjelölés termékleírásának III. fejezetében „Az ellenőrző szervre való hivatkozások” című II. szakasz frissült annak egyértelművé tétele érdekében, hogy a termékleírásnak való megfelelést jóváhagyott ellenőrzési terv alapján az INAO által felhatalmazott, szakértelemmel rendelkező, pártatlan és független harmadik fél szervezet ellenőrzi.

([1]) HL L 9., 2019.1.11., 2. o.

Ez a frissítés nem érinti az egységes dokumentumot.

EGYSÉGES DOKUMENTUM

1. **Elnevezés**

Côte Rôtie

2. **A földrajzi árujelző típusa:**

OEM – oltalom alatt álló eredetmegjelölés

3. **A szőlőből készült termékek kategóriái**

1. Bor

3.1. *Kombinált Nómenklatúra-kód*

— 22 – ITAL, ALKOHOLTARTALMÚ FOLYADÉK ÉS ECET

2204 – Friss szőlőből készült bor, beleértve a szeszezett bort is; szőlőmust, a 2009 vámtarifaszám alá tartozók kivételével

4. **A bor(ok) leírása**

TÖMÖR SZÖVEGES LEÍRÁS

A „Côte Rôtie" eredetmegjelölés csendes vörösborok számára van fenntartva. A borok minimális természetes alkoholtartalma 10,5 térfogatszázalék. A kiszerelési szakaszban a borok almasavtartalma legfeljebb 0,4 gramm/liter. A kiszerelési szakaszban a borok erjeszthetőcukor-tartalma (glükóz és fruktóz):

— legfeljebb 3 gramm/liter a legfeljebb 13,5 térfogatszázalék természetes alkoholtartalmú borok esetében;

— legfeljebb 4 gramm/liter a 13,5 térfogatszázalékot meghaladó természetes alkoholtartalmú borok esetében.

— Az alkoholtartalom-növelést követően a borok összes alkoholtartalma nem haladja meg a 13 térfogatszázalékot.

— Az összes savtartalom, bármely illósavtartalom és az összes kén-dioxid-tartalom értékeit az uniós jogszabályok állapítják meg.

A „Côte Rôtie" ellenőrzött eredetmegjelölés elismerése kizárólag vörösborokra vonatkozik. A syrah N szőlőfajtára jellemző sötét, majdnem fekete színük az idő múlásával gránátvöröses árnyalatúvá válik. Illatukban a komplexitás és az elegancia ötvöződik, a fekete gyümölcsök és fűszerek, valamint néha az ibolya jegyeivel, amennyiben viognier B szőlőfajta is megtalálható a házasításban. Az érlelés során az illat enyhén füstös (pirítós, kávé, kakaó stb.), valamint főtt vagy kandírozott gyümölcsökre emlékeztető jegyeket vesz fel. A szájban a szerkezetet selymes tanninok jellemzik, amelyek a viognier B szőlőfajta jelenlétében – amelyet a szokásoknak megfelelően alacsony arányban alkalmaznak a házasításban a borkészítés során – erőteljesebb kerekséggel párosulnak. A tanninok selymessége a hagyományos borkészítési módszer alkalmazásának is kedvez, amelynek során lábbal finoman összezúzott egész fürtöket erjesztenek, a cefrekalap elmerítésével.

Általános analitikai jellemzők

— Maximális összes alkoholtartalom (térfogatszázalék): —

— Minimális tényleges alkoholtartalom (térfogatszázalék) —

— Minimális összes savtartalom: —

— Maximális illósavtartalom (milliekvivalens/liter): —

— Maximális összes kén-dioxid-tartalom (milligramm/liter): —

5. **Borkészítési eljárások**

5.1. *Konkrét borászati eljárások*

1. Művelési gyakorlat

— A szőlőültetvényeken a minimális ültetési sűrűség hektáronként 6 000 tőke.

— Az egyes tőkék legfeljebb 1,70 négyzetméternyi területet foglalnak el; ez a terület a sorok közötti távolságnak és a tőkék térközeinek szorzataként kapható meg.

— A szőlőültetvényeken a sorok közötti távolság legfeljebb 2 méter.

A szőlőt tőkénként legfeljebb 10 rügyre metszik a következő technikák alkalmazásával:

— rövidcsapos metszés (bakművelés tőkénként legfeljebb 5 csap meghagyásával, egy- vagy kétkarú Royat-kordonművelés);

— egyszerű Guyot-metszés.

A kifejlődés évében a tőkénként legfeljebb 10 rügy a hajtásválogatást követően értendő, amelyet legkésőbb július 1-jéig kell elvégezni.

A borok kézzel szüretelt szőlőből készülnek. A szőlőfürtöket egészben szállítják a borkészítés helyére.

2. Konkrét borászati eljárás

Tilos fadarabokat használni.

A fenti rendelkezésen kívül a boroknak az alkalmazott borászati eljárások tekintetében meg kell felelniük a közösségi szinten, valamint a mezőgazdaságról és a tengeri halászatról szóló törvénykönyvben meghatározott kötelezettségeknek.

5.2. *Maximális hozamok*

1. hektáronként 46 hektoliter

6. **Körülhatárolt földrajzi terület**

A szőlő szüretelése, a borok erjesztése és készítése Rhône megye következő településein történik a 2023. évi hivatalos földrajzi kódex (Code officiel géographique) alapján: Ampuis, Saint-Cyr-sur-le-Rhône és Tupin-et-Semons.

7. **Borszőlőfajta (borszőlőfajták)**

Viognier B

8. **A kapcsolat(ok) leírása**

A kapcsolathoz hozzájáruló természeti tényezők leírása

A „Côte du Rhône” ellenőrzött eredetmegjelölés nagy szőlőültetvényeinek legészakibb pontján található „Côte Rôtie” ellenőrzött eredetmegjelölés egyben a syrah N szőlőfajta legészakibb bástyája.

A Rhône-völgy ellenőrzött eredetmegjelölései között a „Côte Rôtie” a „Crus des Côtes du Rhône” ellenőrzött eredetmegjelölések egyike.

A Lyontól mintegy negyven kilométerre délre, a Francia-középhegység keleti szélén fekvő szőlőültetvények a Rhône-folyó jobb partján húzódó, igen meredek lejtőkön helyezkednek el, és Vienne város déli részére néznek. Ez a maga teljességében lenyűgöző domborzat az ellentétek táját kínálja attól függően, hogy az ember milyen beavatkozásokkal igyekszik megszelídíteni azt, és ezáltal a lehető legtöbbet kihozni belőle.

A földrajzi terület Rhône megye három települését foglalja magában: Ampuis, Saint-Cyr-sur-le-Rhône és Tupin-et-Semons.

A „Côte Blonde” elnevezésű völgyben és a kapcsolódó területeken, ahol a parcellák világos talajjal rendelkeznek, az alapkőzet eróziója következtében erősen morzsolódó, instabil agyagos homok, ún. „arzel” képződött, amelyet a műveléshez a helyiek által „chey”-nek nevezett alacsony, szárazon rakott kőfalakkal kellett megkötni.

A „Côte Brune” néven ismert völgyben, illetve azokon a területeken, ahol a parcellák hasonlóan sötét színű talajokkal rendelkeznek, a kiterjedtebb agyagréteg nagyobb stabilitást biztosít. A domboldalon egyfajta lépcsőt alkotó keskeny teraszok, ún. „chaillée”-k helyezkednek el. A szőlőtőkék a viszonylag lapos lépcsőfokokon növekednek.

A lakosok által „lyoniként” emlegetett éghajlat félig kontinentális, bár a Rhône-völgyön keresztül feláramló mediterrán hatás is érzékelhető. Gyakori az északi szél, amelyet a helyiek „Bise” néven ismernek. A szőlőültetvények délkeleti fekvésűek, ami viszonylag védett, napos elhelyezkedést biztosít.

A kapcsolathoz hozzájáruló emberi tényezők leírása

A „Côte Rôtie” szőlők valószínűleg a Rhône-völgy legrégebbi ültetvényei közé tartoznak. Számos bizonyíték utal arra, hogy már régen is telepítettek szőlőt a területen, különösen a „Côte Rôtie” szőlőültetvényekkel szomszédos Saint-Roman-en-Gal település régészeti lelőhelyén, amely a római villák maradványaiból feltárt mozaikjairól híres.

E képi alkotások egyike a szőlőszüretet, a szőlő zúzását és egy korsó megtöltését ábrázolja (III. század eleji mezőgazdasági naptármozaik, Saint Germain-en-Laye település múzeuma – lelőhely: Saint-Romain-en-Gal). Akkoriban a borhoz gyantát adtak, ezért „picatum” (gyantás bor) vagy „Allobrogica” elnevezéssel illették. (A. Ferdière: Les campagnes en gaule romaine [A római Gallia vidéke], 2. kötet, 87. oldal).

A szőlőtermesztés kezdeti fejlődése ebben a térségben tehát valószínűleg a római békéhez (Pax Romana) kapcsolódik, amely lehetővé tette az allobrogok számára, akiknek területe a Rhône jobb partjának egy részét foglalta magába Vienne városával szemben, hogy római polgárjogot szerezzenek, és így jogot kapjanak a szőlőtelepítésre. Az Allobrogica az Antoninus-kor elején (Kr. u. II. század) rendkívül népszerű volt.

A középkorban azonban a Rhône-völgyben termelt borok nehezen jutottak el Észak-Franciaországba, mivel a Rhône menti városok, különösen Lyon és Mâcon magas vámokat követeltek. (R. Dion: Histoire de la vigne et du vin en France [A szőlő és a bor története Franciaországban]).

Az akadály megkerülése érdekében a XVII. században a Loire folyón felfelé haladva fejlődött ki a Rhône-völgyi borok kereskedelme, így e borok immár Párizsba is eljutottak. Condrieu településnél ugyanis a Rhône-völgyet csak mintegy negyven kilométer választotta el a Loire-völgytől. Ezt a távolságot a Pilat-hegység alacsonyabban fekvő részén keresztül lehetett megtenni. Északabbra a Briare- és a Loing-csatorna biztosította a Loire és a Szajna közötti átjárást, így a Párizsba való eljutás lehetőségét.

Ebben az időszakban a „Côte Rôtie” virágzott, azonban a XIX. századtól kezdve egymást érték a nehézségek. A filoxéra a szőlőültetvények nagy részét elpusztította, ahogyan azt egy, a Rhône-völgyet 1893-ban meglátogató elzászi író feljegyezte: „Az egykor oly híres szőlőültetvények szinte teljesen elpusztultak; alig néhány tőke maradt a Côte Rôtie, Ampuis és Condrieu domboldalain (Jean Felbert: Histoire d’une famille alsacienne [Egy elzászi család története], A. Picard et Raan).

Ezután következett az első világháború, és végül a Rhône-völgy iparosodása, amelynek következtében drasztikusan csökkent a műveléséhez szükséges munkaerő a meredek domboldalakon, ahol nagyon kevés volt a hely lovaskocsik vagy a gépi művelés számára.

A XX. század során a szőlőültetvények szinte teljesen eltűntek. A „Côte Rôtie” szőlőültetvények reneszánsza csak az 1960-as években kezdődött meg.

A szőlő 2010-ben visszanyerte helyét, ugyanazokat a területeket öleli fel, mint a filoxéravész előtt.

A Roret enciklopédia (1921) szerint a XX. század elején kizárólag az Ampuis településről (valamint a ma Ampuis-hoz tartozó Verinay vagy Verenay településről) származó borokat lehetett a „Côte Rôtie” elnevezéssel illetni.

Ugyanakkor Ampuis és Tupin-Semons települések először a „Côtes du Rhône” ellenőrzött eredetmegjelölés földrajzi területéhez kerültek 1937. november 19-én, és csak az 1940. október 18-i rendelet ismerte el e két település vonatkozásában a „Côte Rôtie” ellenőrzött eredetmegjelölést.

Végül a rendelet 1966. december 21-i módosítása a földrajzi területet kiterjesztette a szomszédos Saint-Cyr-sur-le-Rhône településre is.

A szőlőállomány nagy részét syrah N, azaz „sérine” vagy „serine” szőlőfajtája adja, amely a szőlőterület emblematikus fajtája. A Roret enciklopédia már 1921-ben megállapította, hogy „a híres Côte Rôtie szőlővidéken a seriné noir, corbeille noire vagy damas noir az uralkodó”. Ezenfelül a DNS-vizsgálatok (JM. Boursicot – INRA Montpellier) azóta egyértelműen bizonyították, hogy a syrah N szőlőfajta, amely a mondeuse B és a dureza N szőlőfajtákból származik, a Rhône-vidékről eredeztethető.

A „Condrieu” ellenőrzött eredetmegjelöléshez tartozó szőlőültetvények közelsége, amelyek a viognier B szőlőfajtával azonos helyzetben vannak, némileg magyarázatot ad arra, hogy miért ültettek mindig is viognier-t a „Côte Rôtie” szőlőültetvényein.

A XVII. század elején még fehér „Côte Rôtie” borokat is készítettek, de a „Condrieu” és a „Château-Grillet” ellenőrzött eredetmegjelöléssel ellátott rangos borok közelsége miatt gyorsan felhagytak a termeléssel.

Erről a termelésről tanúskodik a viognier B szőlőfajta történelmi jelenléte a szőlőállományban.

A szőlőültetvények nevének eredetét illetően a legszélesebb körben elfogadott feltételezés szerint az elnevezés a nap által „megégetett” („rôtis”, azaz megpörkölt) domboldalak nyári képéhez kapcsolódik.

A „Côte Rôtie” elnevezés használatának legkorábbi írásos említése legalább 1698-ra nyúlik vissza (A journey to Paris in the year 1698 ou voyage de Lister [Egy párizsi utazás az 1698-as évben, avagy Lister utazása], fordítás és kiadás: 1873).

A „Côte Rôtie” szőlővidék elismertsége alapvetően két völgy hírnevén alapul. A Roret enciklopédiában (1921) a lyoni borokat illetően a következők olvashatók: „A legértékesebb vörösborokat Amet településen szüretelik, amely két részre oszlik: Côte Brune és Côte Blonde”.

Hasonlóképpen L. Larmat Atlas de la France vinicole (Franciaország borászati atlasza) című műve ismerteti a szőlőterületek térképét, amelyen a bejegyzett helységek mellett a Fontgent-patak által elválasztott „Côte Blonde” és „Côte Brune” területek nevei is szerepelnek.

A két „Côte” hírnevének eredetét övező számos legenda közül az egyik költői magyarázatot kínál. Állítólag egy ampuis-i úrról nevezték el őket, akinek két lánya volt, az egyik barna, a másik szőke. Egy másik, tudományosabb magyarázat a szőlők gyökereit befogadó talaj geológiai eredetén alapul.

A „Côte Blonde” valóban egy főként gneiszből álló szubsztrátumon fekszik. E kőzetek átalakulása világos színű, kovás talajokat eredményezett, amelyeket a fennsíkról származó lösztakaró gyakran újrameszesített.

A „Côte Brune” ezzel szemben csillámpalából álló alapkőzeten nyugszik, amelyen az átalakulás révén kevésbé kovás, agyagosabb, vasban gazdag és sötét színű talajok alakultak ki. A Côte Blonde-on a syrah N és viognier B szőlőfajták keverésével beültetett parcellák gyakoribbak, mint a Côte Brune-ön.

2009-ben a termőterület mintegy 250 hektár volt, az éves termelés átlagosan 10 000 hektoliter körül mozgott, amely mintegy száz termelőtől, köztük mintegy hatvan magánpincészettől származott. A „Côte Rôtie” ellenőrzött eredetmegjelölés elismerése kizárólag vörösborokra vonatkozik.

A syrah N szőlőfajtára jellemző sötét, majdnem fekete színük az idő múlásával gránátvöröses árnyalatúvá válik.

Illatukban a komplexitás és az elegancia ötvöződik, a fekete gyümölcsök és fűszerek, valamint néha az ibolya jegyeivel, amennyiben viognier B szőlőfajta is megtalálható a házasításban.

Az érlelés során az illat enyhén füstös (pirítós, kávé, kakaó stb.), valamint főtt vagy kandírozott gyümölcsökre emlékeztető jegyeket vesz fel.

A szájban a szerkezetet selymes tanninok jellemzik, amelyek a viognier B szőlőfajta jelenlétében – amelyet a szokásoknak megfelelően alacsony arányban alkalmaznak a házasításban a borkészítés során – erőteljesebb kerekséggel párosulnak. A tanninok selymessége a hagyományos borkészítési módszer alkalmazásának is kedvez, amelynek során lábbal finoman összezúzott egész fürtöket erjesztenek, a cefrekalap elmerítésével. A Rhône jobb partján a „lyoni” mezoklíma, a Rhône folyóra néző, rendkívül meredek domboldalak és a metamorf eredetű földrajzi-talajtani együttes kombinációja, amely az ember állandó beavatkozását igényli a teraszok és alacsony falak harmonikus kialakításához, optimális fejlődési és érési feltételeket biztosít a syrah N szőlőfajtának, a „Côte Rôtie” ellenőrzött eredetmegjelölés „királyának”, valamint a viognier B szőlőfajtának, lehetővé téve a robusztusságot és az eleganciát ötvöző, különleges vörösbor előállítását.

Ez a termesztési lehetőségeik határán telepített két szőlőfajta akkor képes kifejteni teljes potenciálját, ha gondosan körülhatárolt parcellákon, a legjobb fekvésű lejtőkön, a hideg szelek ártó hatásaitól védve ültetetik őket.

E római kor előtti szőlőültetvények hosszú múltra tekintenek vissza csakúgy, mint a XVII. századtól a „Côte Rôtie" elnevezéssel fémjelzett hírnevük.

A karókon történő szőlőtermesztés, valamint a leukogneiszből vagy miklasztból és migmatitból álló, kényes talajok teraszok vagy magasabb falak építésével történő védelmének hagyománya már ősidők óta jellegzetes megjelenést kölcsönöz ennek a szőlővidéknek. E hagyomány a kapcsolódó tájjal együtt hozzájárult a borvidék legendás hírnevéhez, amely főként a „Côte Brune" és a „Côte Blonde" területének a talaj, a borkészítés és a borszerkezet kontrasztjait létrehozó kettősségén alapul.

A „Côte Rôtie" bortermelői a kézi szüretelés hagyományának fenntartásával hozzájárulnak a domboldalra telepített szőlőterület eredetiségének és jellegzetességeinek megőrzéséhez.

A „Côte Rôtie"(pörkölt borda) elnevezés valószínűleg a domboldalak napsütésnek való kitettségéből ered.

Eltekintve számos ókori szerző, köztük az orvos Celse, a természettudós Idősebb Plinius, a történetíró Plutarkhosz, az agronómus Columella és a költő Martialis írásaitól, akik megemlítik az Allobrogicát, mint Vienne városában, az allobrogok földjén termelt bort, az ampuis-i borok hírnevét magalapozó egyik legkorábbi írásos emlék 1592-ből származik. A település lakói ekkor látták vendégül Laurent de Maugiront Mayenne hercegének kíséretében, akiket „megajándékoztak híres borukkal" (H. de Terrebasse: Histoire et généalogie de la famille de Maugiron, en Viennois, 1257-1767 [A de Maugiron család története és genealógiája, Vienne, 1257–1767], kiadás: 1905.)

A „Côte Rôtie" borok hírnevét a Histoire naturelle de la province du Dauphiné (Dauphiné tartomány természetrajza) 1781-es kiadása a következőképpen foglalja össze (Faujas de Saint-Fonds, 1. kötet, előszó): „A Côte Rôtie borai (és a Hermitage borai) oly régóta örvendenek tartós hírnévnek, hogy megérdemlik a szőlőfajták, a szőlőültetvények fekvésének és művelésüknek részletes említését."

Ugyanebben a műben később két dicsérő rész is alátámasztja a bor hírnevét, amelyet Vienne első tanácsnoka 1780 februárjában a város legjobb borának minősített, és a legnagyobb francia borokkal egyenrangúnak tekintette.

Ez a hírnév gyakran elválaszthatatlan a többi északi „crus des Côtes du Rhône" eredetmegjelölés hírnevétől, amint azt a Traité théorique et pratique sur la culture de la vigne (Elméleti és gyakorlati értekezés a szőlőtermesztésről, 1. kötet, Chaptal, Parmentier, Dussieux, 1801) című műből vett részlet is mutatja: „A híres Hermitage, Côte Rôtie és Condrieu borokat a Rhône menti hegyoldalakon készítik."

E bor egyre nagyobb hírnévre tesz szert, ami a bor minőségén és kifinomultságán alapul, ugyanakkor a tájnak és az 1940-ben ellenőrzött eredetmegjelölésként elismert lenyűgöző szőlővidéknek is köszönhető, valamint az egész vidéket bevonó „Marché aux vins d'Ampuis" (Ampuis-i borpiac) eseménynek, amelyet az 1928 óta évente megrendeznek.

9. **További alapvető feltételek (csomagolás, címkézés, egyéb követelmények)**

Jogi keret:

Nemzeti jogszabályok

A további feltétel típusa:

A körülhatárolt földrajzi területen való előállítás tekintetében biztosított eltérés

A feltétel leírása:

A borok erjesztése és készítése tekintetében biztosított eltérés kapcsán meghatározott, közvetlenül szomszédos terület a 2023. évi hivatalos földrajzi kódex (Code officiel géographique) alapján a következő települések területét foglalja magában:

— Ardèche megye: Andance, Ardoix, Arras-sur-Rhône, Champagne, Charnas, Châteaubourg, Cornas, Félines, Glun, Guilherand-Granges, Lemps, Limony, Mauves, Ozon, Peyraud, Saint-Désirat, Saint-Etienne-de-Valoux, Saint-Jean-de-Muzols, Saint-Péray, Sarras, Sécheras, Serrières, Talencieux, Toulaud, Tournon-sur-Rhône, Vion;

— Drôme megye: Beaumont-Monteux, Chanos-Curson, Crozes-Hermitage, Erôme, Gervans, Larnage, Mercurol-Veaunes (kizárólag Mercurol település területének tekintetében), Pont-de-l'Isère, La Roche-de-Glun, Serves-sur-Rhône, Tain-l'Hermitage;

— Isère megye: Chonas-l'Amballan, Les Côtes-d'Arey, Les Roches-de-Condrieu, Reventin-Vaugris, Saint-Clair-du-Rhône, Seyssuel, Vienne;

— Loire megye: Chavanay, Malleval, Saint-Michel-sur-Rhône, Saint-Pierre-de-Bœuf, Vérin;

— Rhône megye: Condrieu, Les Haies, Loire-sur-Rhône, Longes, Sainte-Colombe, Saint-Romain-en-Gal.

Jogi keret:

Nemzeti jogszabályok

A további feltétel típusa:

A címkézésre vonatkozó kiegészítő rendelkezések

A feltétel leírása:

a) Az ellenőrzött eredetmegjelöléssel ellátott borok címkéjén feltüntethető egy kisebb földrajzi egység neve, feltéve, hogy:

   — kataszteri területről van szó;

   — a terület neve szerepel a szüretelési nyilatkozatban.

b) Az ellenőrzött eredetmegjelöléssel ellátott borok címkéjén feltüntethető a „Cru des Côtes du Rhône" vagy a „Vignobles de la Vallée du Rhône" nagyobb földrajzi egység is. A „Vignobles de la Vallée du Rhône" nagyobb földrajzi egység használatára vonatkozó feltételeket a különböző érintett érdekvédelmi és irányító szervezetek által aláírt egyezmény tartalmazza. Ennek a megjelölésnek ugyanabban a látómezőben kell szerepelnie, mint minden kötelező megjelölésnek, az eredetmegjelölés nevét alkotó karakterekkel azonos típusú és színű karakterekkel feltüntetve, módon, hogy a mérete ne haladja meg az eredetmegjelölés méretének kétharmadát.

A termékleíráshoz vezető link

https://info.agriculture.gouv.fr/gedei/site/bo-agri/document_administratif-dceb7462-aee6-4db6-a6f7-a7d5cb91349e